

SOKEANA SYNTYNYT MIES Joh. 9:1-39

1. Kulkiessaan ohi Jeesus näki miehen, joka syntymästään asti oli ollut sokea.

2. Hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä: "Rabbi, kuka on tehnyt syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti syntyä sokeana?"

3. Jeesus vastasi: "Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan että Jumalan teot tulisivat hänessä ilmi.

4. Niin kauan kuin on päivä, minun on tehtävä lähettäjäni tekoja. Tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä.

5. Niin kauan kuin olen maailmassa, minä olen maailman valo."

6. Tämän sanottuaan hän sylkäisi maahan, teki syljestä tahnaa, sively sitä miehen silmille

7. ja sanoi hänelle: "Mene ja peseydy Siiloan altaassa." (Nimi merkitsee: Lähetetty). Mies meni, peseytyi ja palasi näkevänsä.

8. Hänen naapurinsa ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet kerjääjänä, sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka istui kerjäämässä?"

9. Toiset sanoivat: "Hän se on", toiset taas: "Ei ole, vaan tämä on hänen näköisensä." Hän itse sanoi: "Minä se olen."

10. He kysyivät häneltä: "Miten sinun silmäsi ovat auenneet?"

11. Hän vastasi: "Mies, jonka nimi on Jeesus, teki tahnaa, voiteli minun silmäni ja sanoi minulle: 'Mene ja peseydy Siiloan altaassa.' Minä menin, peseydyin ja sain näköni."

12. He kysyivät häneltä: "Missä hän on?" Hän vastasi: "En tiedä."

13. He veivät ennen sokeana olleen fariseusten luo.

14. Päivä, jona Jeesus teki tahnaa ja avasi hänen silmänsä, oli sapatti.

15. Myös fariseukset kysyivät mieheltä, miten hän oli saanut näkönsä. Tämä kertoi: "Hän sively tahnaa silmilleni, minä peseydyin, ja nyt minä näen."

16. Jotkut fariseukset sanoivat: "Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia." Toiset sanoivat: "Kuinka voi syntinen ihminen tehdä sellaisia tunnustekoja?" He olivat keskenään eri mieltä.

17. He kysyivät jälleen sokeana olleelta: "Mitä sinä sanot hänestä, koskapa hän avasi silmäsi?" Hän vastasi: "Hän on profeetta."

18. Juutalaiset eivät uskoneet, että mies oli ollut sokea ja saanut näkönsä, kunnes kutsuivat hänen vanhempansa

19. ja kysyivät heiltä: "Onko tämä teidän poikanne, jonka te sanotte syntyneen sokeana? Kuinka hän sitten nyt näkee?"

20. Hänen vanhempansa vastasivat: "Me tiedämme, että tämä on meidän poikamme, ja että hän syntyi sokeana.

21. Mutta kuinka hän nyt näkee, emme tiedä. Emme myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä. Hän on aikuinen, puhukoon hän itse puolestaan."

22. Hänen vanhempansa sanoivat näin, koska pelkäsivät juutalaisia. Juutalaiset olivat näet sopineet keskenään, että joka tunnustaisi Jeesuksen Kristukseksi, olisi erotettava synagogasta.

23. Siksi hänen vanhempansa sanoivat: "Hän on aikuinen, kysykää häneltä."

24. He kutsuivat uudelleen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: "Anna kunnia Jumalalle. Me tiedämme, että se mies on syntinen."

25. Hän vastasi: "Onko hän syntinen, sitä en tiedä. Sen vain tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen."

26. He kyselivät: "Mitä hän sinulle teki? Miten hän avasi sinun silmäsi?"

27. Hän vastasi: "Johan minä teille sanoin, ettekä te kuunnelleet. Miksi taas tahdotte sen kuulla? Tahdotteko tekin tulla hänen opetuslapsikseen?"

28. He vastasivat hänelle ivallisesti: "Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia.

29. Me tiedämme Jumalan puhuneen Moosekselle, mutta mistä tämä on, sitä emme tiedä."

30. Mies vastasi: "Sehän tässä on outoa, että te ette tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni.

31. Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä, mutta joka kunnioittaa häntä ja tekee hänen tahtonsa, sellaista hän kuulee.

32. Ikipäivistä ei ole kuultu, että joku olisi avannut sokeana syntyneen silmät.

33. Jos hän ei olisi Jumalasta, hän ei voisi tehdä mitään."

34. Näkönsä saanut ajetaan ulos
Silloin fariseukset sanoivat näkönsä saaneelle: "Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt, ja tahdot opettaa meitä!" He ajoivat miehen ulos.

35. Jeesus kuuli, että hänet oli ajettu ulos. Tavatessaan hänet Jeesus kysyi häneltä: "Uskotko sinä Jumalan Poikaan?"

36. Hän vastasi: "Herra, kuka hän on, että uskoisin häneen?"

37. Jeesus sanoi: "Sinä olet nähnyt hänet. Hän on tässä ja puhuu kanssasi."

38. "Minä uskon"
Mies sanoi: "Herra, minä uskon." Hän kumartui maahan Jeesuksen eteen.

39. Jeesus sanoi: "Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, että ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi."

Näetkö oikein?

Näetkö ympärilläsi olevan todellisuuden oikein?

Näetkö Jumalan suuret teot?

Näetkö toiset ihmiset ja oman tilasi oikein?

Kenet näet Jeesuksessa?

Tunnistatko oman tietämättömyytesi ja ennakkoluulosi?

Miten ihmisen silmät voivat avautua näkemään hengellisen todellisuuden?

Millaisiin vaikeuksiin ympäristön kanssa voi joutua, kun oppii tuntemaan Jeesuksen?

Kaikkiin näihin kysymyksiin vastaa Johanneksen evankeliumin 9. luku. Sehän kertoo, miten Jeesuksen sanan saanut syntymästään asti sokea mies saa näkönsä ja miten se lopulta avaa myös hänen hengelliset silmänsä uskomaan ja tunnustamaan Jeesuksen Jumalan Pojaksi. Yksittäisen ihmisen tie Jeesuksen tuntemiseen on tänäkin päivänä hyvin samanlainen kuin tuon sokean ja vastavoimatkin ovat yhä samat, vaikka ilmenemismuodot vaihtelevatkin.

Tapahtumien kuluessa Jeesus teki jotain sellaista, mitä Hän ei ollut siihen mennessä tehnyt. Hän veti selkeän erottavan rajan Hänessä ilmestyneen uuden armotalouskauden ja järjestäytyneen uskonnollisuuden välille.

Tapahtuma jakautuu neljään osaan. Itse tunnusteko on jakeissa 1-7. Se nostatti keskustelun 8-23, jonka seurauksena parannettu mies erotettiin järjestäytyneestä uskonnosta 24-34. Lopuksi kuvataan, miten Jeesus otti miehen vastaan uuden liiton puolelle 35-38.

Tunnusteko 1-7

"Kulkiessaan ohi Jeesus..."

Missä ikinä Jeesus kulkikin, Hän näki aina mahdollisuuksia toteuttaa Messiaan kutsusta. Hänen seuraajiansakin on yhä tänään mahdollista kaikkialla nähdä tilaisuuksia kulkea *"Jumalan ennalta valmistamissa teoissa"*.

Kärsimyksen ongelma

"Jeesus näki miehen, joka syntymästään asti oli ollut sokea."

Tässä on kysymys ainoasta kerrasta, jossa selkeästi kerrotaan Jeesuksen parantaneen perinnöllisestä syystä sairaan ihmisen. Monia muita vastaavia lienee ollut, mutta vain tässä yhteydessä asia nimen omaan todetaan. Mies ei ollut koskaan elämässään nähnyt yhtään mitään. Kun opetuslapset tiesivät tämän ja huomasivat Jeesuksen silmien lepäävän miehessä, se herätti heissä kysymyksen:

"Rabbi, kuka on tehnyt syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti syntyä sokeana?"

Opetuslapset olivat varmasti nähneet miehen usein, koska hän eli almujen varassa.

Opetuslasten kysymys koski kärsimyksen ongelmaa. Heidän elämänfilosofiansa mukaan kaikki kärsimys johtui synnistä. Miehen näkeminen herätti kysymyksen. Kysymyksessään he itse asiassa tarjosivat kahta eri vastausmallia, ainoita, mitä heidän mieleensä tuli. Toisen mukaan kysymys oli miehen omasta synnistä ja toisen mukaan vanhempien synnistä. Edellinen vaihtoehtohan edellyttäisi jonkinlaista sielun olemassaoloa, ennen syntymää. Tällä kohdalla onkin uususkonnollisissa piireissä pyritty todistamaan, että Raamattukin opettaisi muka jälleensyntymistä. Jälkimmäisen vaihtoehdon mukaan miehen sokeus olisi johtunut vanhempien synnistä.

Jeesus vastasi: "Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa."

Näin hän torjui kummankin vaihtoehdon. Näin kumpaakaan väitettä ei voida tällä Raamatun kohdalla perustella. Jeesus ei sanonut mitään sielun olemassaolosta ennen syntymää. Mutta mitä Jeesus sitten vastasi? Vastaus voidaan lukea kahdella eri tavalla riippuen siitä, mihin asetetaan pisteet ja pilkut, joita kreikan alkukielessä ei ole. Sekä vanhan että uuden käännöksen mukainen välimerkkien asettelu on seuraava:

Jeesus vastasi: "Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan että Jumalan teot tulisivat hänessä ilmi. Niin kauan kuin on päivä, minun on tehtävä lähettäjäni tekoja. Tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä."

Jos tämä välimerkkien käyttö hyväksytään, niin Jeesus olisi tarkoittanut, että mies ei ollut syntynyt sokeana oman tai vanhempiensa synnin vuoksi, vaan sitä varten, että Jumalalle tulisi tilaisuus osoittaa, mitä Hän kykenee tekemään sokealle miehelle. Kiel-täydyn jyrkästi hyväksymästä tällaista tulkintaa, sillä se on täysin ristiriidassa sen kanssa, mitä Raamattu muuten opettaa Jumalasta. Siksi on aihetta sijoittaa välimerkit toisella tavalla, tavalla jossa ei tarvitse muuten muuttaa käännöstä mitenkään:

"Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa. Vaan että Jumalan teot tulisivat hänessä ilmi, minun on tehtävä lähettäjäni tekoja, niin kauan kuin on päivä. Tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä."

Näin sanajärjestyksin on alkuperäisen kreikan mukainen. Kumpi tahansa tapa asettaa välimerkit on kieliopillisesti mahdollinen. Koska merkitys kuitenkin muuttuu ratkaisevasti, asia on ratkaistava Raamatun kokonaisopista käsin.

Jeesuksen vastaus tarkoitti siis sitä, että Hän ei ollut tullut jakamaan vastauksia tuon kaltaisiin kysymyksiin. "En ole täällä selvittääkseni teille pahuuden salaisuutta. Minun tehtäväni ei ole ratkaista teille kärsimyksen ongelmaa, vaan poistaa se sairaus ja rajoittuneisuus, joka herättää teissä tuon kysymyksen. Tähän vastaukseen sisältyy ilmoitus siitä, että synnynnäinen sokeus ei ole Jumalan tahto kenenkään ihmisen kohdalla. Jeesus tuli poistamaan sokeuden eikä selittämään sitä.

Parantaminen ja sen menetelmä

Sitten Jeesus toimi. Hän sylkäisi maahan, teki syljestä tahnaa, siveli sitä miehen silmille ja käski tämän mennä peseytymään. Tässä tilanteessa Jeesus käytti parantavassa työssään välineitä. Toisissa tilanteissa Hän paransi pelkällä sanallaan. Kun parantamisesta puhutaan, usein asetetaan vastakkain rukouksella parantaminen ja lääketieteellinen välineellinen parantaminen. Jeesus osoittaa, että oli kysymys kummasta tahansa, parantaja on sama Herra. Jeesus ei selittänyt, miksi Hän käytti tätä menetelmää tällä kertaa. Emme siksi tiedä, vaikka erilaisia mahdollisia syitä voikin ajatella. Kun mies oli saanut voiteen silmilleen, hän meni ja peseytyi. Hän oli kuuliainen Jeesuksen sanalle ja palasi näkevänsä.

Keskustelu 8-23

Tapaus herätti heti keskustelua. Ensin hänen naapurinsa alkoivat kysellä, mitä hänelle oli tapahtunut. Naapurit ihmettelivät, miten sokea saattoi nähdä ja alkoivat epäillä, oliko kysymys samasta ihmisestä. Tähän mies itse vastasi: *"Minä se olen."* Sitten hän kertoi heille, miten kaikki oli tapahtunut. Itse asiassa hän tiesi vasta varsin vähän, kun hän totesi: *"Mies, jonka nimi on Jeesus..."* Mutta mitä hän tiesi, sen hän myös kertoi. Hän antoi ensimmäisen todistuksensa.

Naapurit veivät parannetun uskonnollisten viranomaisten luo. Syykin selitetään. Parantumishme tapahtui sapattina. Luvussa 5 näimme, miten rampa parannettiin sapattina

ja miten se synnytti vihan Jeesusta kohtaan. Nyt asia toistui ja viha Jeesusta vastaan syveni. Uskonnolliset johtajat eivät nytkään nähneet tapahtunutta ihmettä, sitä, että sokeana syntynyt seiso heidän keskellään näkevänsä. He näkivät vain sapattirikoksen. He kyselivät tarkkaan, miten Jeesus oli parantanut miehen, sillä tahnan teko edusti heille mitä ilmeisintä työn tekoa sapatin päivänä.

Profeetta

Mies seiso fariseusten edessä. He kysyivät:

"Mitä sinä sanot hänestä, koska hän avasi silmäsi?" Hän vastasi: "Hän on profeetta." Näemme, miten miehen ymmärrys siitä, mitä hänelle oli tapahtunut oli syvenemässä. Hän tajusi, että hänet parantaneen Jeesuksen täytyi olla profeetta.

Sitten hämmentyneet johtajat kutsuivat paikalle miehen vanhemmat. Vanhemmat tiesivät täsmällisesti, mitä seuraisi, jos he olisivat tunnustaneet Jeesuksen messiaanisyyden. Heidät olisi erotettu synagogasta. He olivat peloissaan. Mutta toisaalta he eivät voineet kieltää ihmettä, joka oli heidän pojalleen tapahtunut. Poika oli heidän ja poika oli ollut sokea, mutta näki nyt. Mutta he kieltäytyivät ottamasta kantaa siihen, miten asia oli tapahtunut. *"Kysykää häneltä. Hän on aikuinen, puhukoon hän itse puolestaan."*

Parannetun erottaminen synagoga-seurakunnasta 24-34

Parannettu mies kutsuttiin uudelleen kuultavaksi ja häntä vastaan esitetään virallinen vaatimus luopua "vääristä" käsityksistään Jeesuksesta:

"Anna kunnia Jumalalle. Me tiedämme, että se mies on syntinen."

Ymmärtääksemme miehen vastauksen, meidän on syytä pitää mielessämme, että hän ei ollut siihen päivään mennessä koskaan nähnyt äitinsä kasvoja. Jeesus oli pannut savea hänen silmiinsä, käskenyt hänen peseytymään Siiloan lammikossa ja nyt hän ensi kertaa elämässään näki. Ja nyt uskonnolliset viranomaiset vaativat häntä julistamaan Jeesus syntiseksi. Ensimmäisessä vastauksessaan hän toisti tosiasiat:

"Onko hän syntinen, sitä en tiedä. Sen vain tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen."

Mutta tämä uskonnollisten johtajien ryhmä ei kyennyt näkemään tapahtunutta tunnustetta. He alkoivat jälleen inttää, miten kaikki oli tapahtunut. Kysymys oli heidän kannaltaan vain siitä, mitä tehtiin sapatina ja mitä ei. He kyselivät:

"Mitä hän sinulle teki? Miten hän avasi sinun silmäsi?"

Miehen kärsivällisyys alkoi loppua ja hän vastasi satiirilla:

"Johan minä teille sanoin, ettekä te kuunnelleet. Miksi taas tahdotte sen kuulla?"

Samalla miehen taju siitä, kuka ja millainen Jeesuksen täytyi olla syveni. Hänen sielunsa syvyyksistä nousi kysymyksen muodossa tunnustus:

"Tahdotteko tekin tulla hänen opetuslapsikseen?"

Miksi hän käytti päätettä "-kin" sanassa tekin? Mies alkoi tajuta, että mitä hänelle muuten tapahtuisikin, hän ei enää kykenisi pääsemään eroon tuosta Jeesuksesta. Keskustelun kestäessä miehen suhde Jeesukseen syveni syvenemistään.

Hän on Jumalasta

Asia suututti fariseukset. He alkoivat ivata parantunutta, joka oli tunnustautunut Jeesuksen opetuslapsiksi. He hylkäsivät Jeesuksen ja sanoivat pitäytyvänsä Moosekseen. Tämä iva vei miehen lausumaan sellaista, mikä vei hänen ajatuksensa entistä pitemmälle siihen suuntaan, mitä hän oli edellä jo kulkenut. Hetkeä aikaisemmin hän

oli sanonut: *"Onko hän syntinen, sitä en tiedä."* Mutta nyt hän alkoi ajatella ääneen ja opettaa itseään. *"Syntinen!"* Sanoinko, etten tiedä?

"Jos hän ei olisi Jumalasta, hän ei voisi tehdä mitään."

Mies kasvoi kovaa vauhtia ymmärryksessä.

Nyt fariseukset erottivat hänet synagogasta heittämällä hänet ulos. Johannes oli selittänyt edellä, mitä Jeesuksen tunnustaminen merkitsi:

"Juutalaiset olivat näet sopineet keskenään, että joka tunnustaisi Jeesuksen Kristukseksi, olisi erotettava synagogasta."

Synagogasta erottaminen merkitsi ihmisen sulkemista oman kansansa uskonnollisuuden ulkopuolelle. Sen jälkeen hänellä ei ollut oikeutta astua temppelin kynnysten yli eikä osallistua synagoga–jumalanpalveluksiin. Hänet suljettiin kaikkien hurskaiden ja uskonnollisten ihmisten seuran ulkopuolelle. Kysymys ei ollut siis pikku asiasta.

Järjestäytynyt uskonto erotti hänet yhteydestään, koska hän oli saanut näkönsä ja siitä oli johdonmukaisesti noussut ymmärrys ja vakuuttuneisuus siitä, että hänet parantaneen täytyi olla Jumalasta. Miehen logiikka oli niin pitävää, että meistä tuntuu lähes uskomattomalta, että joku kieltäytyy ymmärtämästä sitä. Mutta juuri siksi, että mies tunnusti Jeesuksen Jumalasta tulleeeksi, hänet erotettiin.

Jeesuksen toimenpiteet 35-38

"Jeesus kuuli, että hänet oli ajettu ulos," ja etsi miehen käsiinsä. Meidän on syytä pitää mielessämme tausta, jonka Jumalan armotalous tälle kohtaamiselle luo. Jumala oli asettanut vanhan liiton ja siihen liittyi suuri määrä lupauksia ja Herran ihmeellisiä pelastustekoja. Tämä liitto juonsi juurensa aina Moosekseen asti. Se oli kestänyt vuosisatoja ja siihen oli kuulunut Jumalan säätämiä seremonioita, uhreja ja paljon muuta. Mutta nyt tuo kaikki oli pelkkää kuollutta muotomenoa, turmeltunutta ja vailla elämää. Tämä kuollut uskonnollisuus erotti nyt yhteydestään miehen, joka oli ollut köyhä, sokea kerjäläinen mutta joka nyt näki. Tässä tilanteessa Jeesus tapasi hänet. Nyt tapahtuu jotain sellaista, missä vedettiin rajaviivaa vanhan kuolleen ja uuden pettämättömän Jumalan armotalouskauden väliin.

Ihmisen Poika

"Tavatessaan hänet Jeesus kysyi häneltä: 'Uskotko sinä Jumalan Poikaan?'"

Tässä kohden käsikirjoituksissa on kahta eri tyyppiä. Toisissa lukee "Jumalan Poikaan", toisissa "Ihmisen Poikaan". Ero näkyy mm uuden ja vanhan kirkkoraamatun käännöserona. Varmuudella on vaikea sanoa, kumpi on vanhempi ja alkuperäisempi, mutta voi olla, että uusi käänös on parempi, sillä Jeesus käytti usein itsestään tätä nimitystä Ihmisen Poika. Nimityksellä Hän liitti itsensä toisaalta aitoon ihmisyyteen, mutta samalla viittasi suunnattomasti enempään eli jumalalliseen alkuperäänsä. Danielin kirjan antama merkityssisältö nimelle Ihmisen Poika on tämän jumalallisuuden taustalla. Tämä nimitys kuvastaa siis toisaalta Häntä Jumalan Poikana ja toisaalta Häntä suhteessaan ihmiskuntaan.

Parannettu vastasi tähän kysymykseen:

"Herra, kuka hän on, että uskoisin häneen?"

Nyt Jeesus julisti selkeän myönteisesti ja yksiselitteisesti:

"Sinä olet nähnyt hänet. Hän on tässä ja puhuu kanssasi."

Käytti Jeesus kumpaa nimitystä tahansa, miehen kaikki epäilyt hälvenivät. Jeesus oli voittanut miehen sydämen:

Mies sanoi: "Herra, minä uskon." Hän kumartui maahan Jeesuksen eteen. (KR 1938: "hän kumartaen rukoili häntä.")

Kreikan sana *"proskyneo"*, jonka vanha käännös kääntää "rukoili", uusi käännös "lankeksi maahan hänen eteensä" ja JKR "kumartui maahan", on suhteellisen harvinainen sana ja kaikissa tapauksissa, missä se esiintyy Uudessa testamentissa, se tarkoittaa aina Jumalan palvontaa. (Apostolien teoissa Pietari kieltäytyy ottamasta vastaan Korneliukselta juuri tällä verbillä ilmaistua kunnioitusta, koska se kuuluu vain Jumalalle.)

Miehen käsitys Jeesuksesta nousi askel askeleelta yhä korkeammaksi. Ensin hän totesi: *"Mies, nimeltä Jeesus"*, sitten *"Hän on profeetta"*, sitten *"Jos hän ei olisi Jumalasta, hän ei voisi tehdä mitään"* ja lopulta *"Herra, minä uskon."* Hän kumartui maahan Jeesuksen eteen.

Ulos vanhasta ja sisälle uuteen

Tapahtumasarja päättyi siihen, että Jeesus otti vastaan palvonnan mieheltä, joka oli erotettu synagoga-seurakunnasta! "Jumalan kansasta" erotettu mies pääsee todellisen Jumalan kansan yhteyteen kumartamalla ja palvomalla Jeesusta.

Tapahtuman merkitys on todella syvä. Juutalaisuuden systeemi oli vajonnut niin syvään sokeuteen, ettei se nähnyt tapahtuneiden tunnustekojen merkitystä. Se oli soikaistunut pitäytymisessään perinteittensä pikkutarkkaan noudattamiseen, jotka vain erottavat ihmisen sielun todellisesta elämästä. Tämä järjestelmä sylki parannetun miehen ulos. Mutta heti näemme lihaksi tulleen Sanan, Jumalan Ainosyntyisen Pojan, joka "on täynnä armoa ja totuutta", ottamassa vastaan tämän hylätyn miehen palvonnan ja uskontunnustuksen. Uusi armotalouskausi oli alkanut.

Tosi asiassa sinä päivänä järjestäytynyt uskonnollisuus ei erottanut parannettua sokeaa yhteydestään, vaan tämä mies Jeesuksen kanssa erotti järjestäytyneen uskonnollisuuden todellisesta Jumalan kansasta.

Tie pimeydestä valoon on tänäänkin auki

Tänäkin päivänä tie Jeesuksen yhteyteen alkaa siitä, että tavalla tai toisella ihminen saa kokea Herran tekoja elämässään. Ne pakottavat hänet tapahtumasarjaan eli prosessiin, jossa hänen on otettava kantaa Jeesukseen. Siinä hänen käsityksensä Jeesuksesta syvenee ja hän voi lopulta langeta Jeesuksen eteen ja tunnustaa Hänet oman elämänsä Vapahtajaksi ja Herraksi. Matkalla hän joutuu kuitenkin miettimään, mitä Jeesuksen seuraaminen merkitsee hänen suhteessaan perheeseensä, ympäröivään uskonnollisuuteen ja yhteiskuntaan. Jeesuksen seuraaminen vaikuttaa näihin kaikkiin. Jokaisessa vaiheessa ihminen joutuu ratkaisemaan astuuko askeleen valon suuntaan, vai haluaako hän jäädä pimeyteen, missä ei tarvitse nähdä omaa sokeuttaan eikä pimeyttään.

Esimerkki Michikan tie

Oli aurinkoinen sunnuntai aamu marraskuussa 1988. Jumalanpalvelus Ananin seurakunnassa Japanissa oli juuri alkanut, kun nuori sairaanhoitajatar Michika astui kirkon ovesta sisään Raamattu kainalossaan. Hän oli ensimmäistä kertaa elämässään kirkossa. Jumalanpalveluksen päätyttyä hän kertoi tätinsä kehotuksesta jo kolme vuotta lukeneensa Raamattua. Tämä toisella puolella Japania asuva tati oli tullut uskoon ja kastettu. Hänessä tapahtunut muutos ja hänen rakkaudelliset kirjeensä olivat saaneet Michikan kiinnostumaan kristinuskon sanomasta. Mutta mitä enemmän Michika luki Raamattua, sitä tuskallisemmaksi hänen olonsa kävi. Jumalan sanan totuus paljasti hänelle kipeästi, miten hän oli syvästi juuttunut synnin karille. Lopulta hän oli tehnyt rohkeutta vaativan päätöksen lähteä etsimään apua kirkosta. Puhelinluettuolosta hän löysi Ananin luterilaisen kirkon osoitteen ja tuli jumalanpalvelukseen.

Michikalla oli voimakas Jumalan sanan kuulemisen nälkä. Hänen koko olemuksensa huusi apua. "Haluan nähdä Jeesuksen, sen Jeesuksen, joka on muuttanut tätini elämän uudeksi. Miten minäkin pääsisin kohtaamaan Vapahtajan ja saisin sisimpääni rauhan ja vapauden?"

Pari kuukautta hän kävi ankaraa sisäistä taistelua samalla, kun kävi lähes joka päivä opiskele-massa Raamattua. Jouluaattona hän oli jo tehnyt julkisen ratkaisun, kun hän tuli uskovi-en jou-lukuoroon keskelle vilkkainta kauppakatua. Hän halusi samaistua kristittyihin, joilla oli se jokin, joka häneltä yhä puuttui.

Mutta toisaalta hän pysyi edelleen kiinni synnin ja syyllisyyden kahleissa. Eräänä sunnuntai-iltana hän tuli jälleen kerran kirkolle. Ennen kuin ehdimme aloittaa Raamatun tutkimisen, hän painoi päänsä alas ja alkoi itkeä. Sitten hän kertoi elämänsä raskaat painot ja taakat, jotka olivat hänen omalla tunnollaan. Sain julistaa hänelle Jeesuksen nimessä ja veressä kaikki synnit anteeksi. Koko hänen olemuksensa muuttui. Herran ristin **tuskassa** hankittu armo vapautti hänet synnin kahleista ja vei hänet rauhan ja ilon valtakuntaan. Kuukautta myöhemmin hänet liitettiin kasteessa Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen osallisuuteen. Ilo Herrassa suorastaan pur-sui hänen olemuksestaan.

Mutta Michika ei vain saanut nähdä Jeesusta, vaan hänestä tuli myös Herran todistaja. Hänen kotinsa on muuttunut paikaksi, jossa tutkitaan yhdessä Raamattua. Pian hänen uskoon tulemi-sensa jälkeen eräs hänen potilaistaan sairaalassa alkoi kysellä, voisiko hänkin päästä kirkkoon. Pian tämä puolisokea mieskin pääsi sisälle Jumalan valtakuntaan ja kastettiin.

Uskoon tulo ei vielä kaikkia Michikan sydämen haavoja parantanut, vaikka hän saikin kaikki syntinsä anteeksi. Alkoi prosessi, jossa hän joutui työstämään lapsuudesta asti sydämeen viilty-neitä kipeitä haavoja.

Michikan isä oli alkoholisti, joka oli tosin Michikan uskoon tuloa ennen päässyt AA:n avulla viinakierteestään. Mutta koko lapsuutensa hän oli joutunut elämään tilanteessa, jossa kotia hal-litsi "virtahepo" tai niin kuin Helsten asian ilmaisi läheisriippuvuudessa. Vanhimpana lapsena äiti oli tukeutunut häneen ja häneltä oli vaadittu aikuisuutta, vaikka hän oli vielä lapsi. Sen seu-rauksena Michika pienestä pitäen joutui kohtuuttoman paljon kantamaan kipunaan toisten ih-misten kipuja, mikä puolestaan aiheutti toisaalta katkeruutta ja toisaalta äärimmäistä herkkyyttä toisten ihmisten kivuille. Yhdistettynä lähes täydellisyys vaatimukseen, joka läheisriippu-vuuteen usein liittyy, sairaanhoitajan työssä hän joutuu jatkuvasti kohtaamaan toisten kipua ja se ajoittain muodostuu musertavaksi taakaksi ja vie voimat.

Hänen uskoon tulonsa jälkeen kodin ilmapiirissä tapahtui voimakas muutos ja Michika lukee Raamattua ja rukoilee perheensä jäsenten kanssa. Hänellä on kolme jo naimisissa olevaa sisarta. Sisaret on vihitty Ananin luterilaisessa kirkossa avioliittoon ja koko perhe on avoin evanke-liumille. Herra on hoitanut perheen sisäisistä katkeruuden kierteistä vapauteen.

Myös kysymyksessä yliherkkyydestä toisten kivuille Michika on löytänyt perusvastauksen Her-ran armossa, kun eräs sielunhoitaja sanoi hänelle:

"Jumalan tapoihin toimia kuuluu ottaa käyttöönsä juuri meidän kipumme ja heikkoutemme, kun ne sellaisenaan viedään Hänelle."

Michika on saanut huomata, että juuri tuo hänen lapsuutensa haava on se, jota Herra voi nyt käyttää. Samalla Herra on askel askeleelta vienyt häntä ymmärtämään, miten Herrassa on lepo, ei tarvitse ponnistella yli voimiensa.

Entä Sinä?

Jeesus Kristus lähestyy Sinua tänään? Millaisena Sinä näet hänet? Vasta polvistumalla Hänen eteensä saat kokea, miten syntisi pyyhitään pois Golgatan uhriveren tähden, saat Pyhän Hengen ja uuden elämän Jeesuksen kanssa. Mutta niin kuin silloin, myös tänään se voi merkitä Sinulle ei vain suurta sisäistä valoa ja johdusta eteenpäin Herran kanssa vaan myös perheen ja yhteisösi hylkäystuomion. Mutta vaikka olisit yksin Jeesuksen kanssa, olet kuitenkin Voittajan puolella. Herra kutsuu Sinua seuraansa, valoon ja samalla ahtaalle tielle, joka vie elämään, elämään jo nyt ja lopulta iankaikkiseen kirkkauteen.

Kysymyksiä:

1. Millaisen kysymyksen Jeesuksen opetuslapset tekivät, kun he näkivät syntymästään saakka sokean miehen? (1,2)
2. Mitä Jeesuksen vastaus opettaa kärsimyksen ongelmasta? (3)
3. Mitä Jeesus tarkoitti puhumalla "yöstä", jolloin kukaan ei voi tehdä työtä? (4)
4. Millaisia ovat Jumalan teot? (4)
5. Mitä Jeesus kertoi itsestään? (5)
6. Millaista menetelmää Jeesus käytti parantaessaan sokean? (6,7) Mikä mahtoi olla Jeesuksen käyttämän menetelmän merkitys?
7. Millä tavalla Jeesuksen parantama mies oli ennen paranemistaan elättänyt itseään? (8)
8. Millä tavalla parannettu mies todisti Jeesuksesta? (11, 15, 17, 25, 27, 30-33)
9. Miksi epäusko tekee ihmisen sokeaksi asioille, jotka ovat ilmiselviä tosiasioita? (9, 16, 18, 24, 28, 29, 34)
10. Mitä parannetun miehen vanhempien asenne kertoo meille ihmisestä? (22,23)
11. Jeesus halusi antaa parannetulle miehelle jotain näköä tärkeämpää. Mitä? (35)
12. Miten usko syntyy? (36,37)
13. Mitä usko synnyttää? (38)
14. Miten jae 38 osoittaa, että Jeesus on Jumala?